

## Співпраця і взаємодія бібліотекарів та письменників

Був час, коли про таку співпрацю не можна було й мріяти. Бібліотеки отримували мало не все, що виходило з-під пера письменника, і ніхто не питав його, цікавитиметься читач даним твором, чи заляже він, як макулатура, на бібліотечний тираж до чергового списання. Письменника-автора більше цікавила співпраця з бібліотекою, і то на стадії збирання тиражу.

Та ба, система книгорозповсюдження розпалася, письменники, як і бібліотекарі, лишилися сам на сам зі своїми проблемами. Перші не знають, як видатись, як дійти до читача, другі – де взяти кошти на придбання нових книжок, як і де знайти новинки, коли кошти з'явилися. Бо хоч і мало видається українських книжок, але все-таки виходять, – і не тільки в давніх друкарських центрах Києві та Львові, а й у Рівному, Тернополі, Черкасах, Луцьку, Сумах, Кам'янці-Подільському, Коломиї... І коли все те зібрати, вийдуть солідні стоси.

І знову ж: а хто їх збирає, хто інформує читачий загаль про нові регіональні видання? Це один бік проблеми. Другий – а чи все те, що виходить у регіонах, варте уваги широкого загалу? Не секрет, що сьогодні на видавничому коні той, у кого гроші завелись. І скільки непотрібу з'являється друком під маркою «власним коштом». Як розібратись у цих видавничих джерелах – природні вони чи штучні? От і борсається бібліотекар, як може – щось прочитав сам, про щось почув від друзів чи по телебаченню. А письменник, зі свого боку, після важких видавничих випробувань не знає, куди податися зі своєю книгою.

Це лише один напрям співпраці і взаємодії. А скільки їх може виявитися в процесі тривалого дружнього спілкування? Як розвивається сьогодні українська проза, чому згасає інтерес до історичної тематики, які перспективи біографічного жанру? Що чекає завтра на поезію та поетів? Елітарність чи масовість? Як виховувати смак до слова, любов до книги? І багато-багато іншого.

Тож і вирішено було разом з Київською міською публічною бібліотекою ім.Лесі Українки започаткувати при Будинку письменників України постійно діючий Клуб бібліотекарів. І знаменно, що день його відкриття збігся з днем, коли з'явився Указ Президента України «Про встановлення Всеукраїнського дня бібліотек».

Зала Будинку письменників була заповнена вщерть. Хоч і не звикати київським бібліотекарям до взаємин з письменниками – вони часті гості в бібліотеках міста, ніколи й нікому не відмовляють, та зібратися всім разом у тій залі, в якій ще живе відлуння голосів Рильського й Тичини, Сосюри й Малишка, Гончара й Стельмаха, зійтися віч-на-віч з письменниками не як читач із творцем, а як колеги по праці, як співучасники літературного процесу, як співтворці духовної національної атури – це щось зовсім інше.

Заступник голови Спілки письменників України Володимир Дрозд докладно поінформував присутніх, чим живе сьогодні Спілка, в яких умовах працюють письменники, що вони пишуть, чим порадує читачів найближчим часом. І цікавився думкою присутніх – який список авторів (і їхніх творів) запропонували б присутні урядові для першочергового видання.

Начальнику управління соціально-культурних проблем Міністерства культури і мистецтв України Людмила Кононенко відповіла на низку запитань бібліотекарів – про політику Міністерства в бібліотечній галузі, про увагу до бібліотекарів, адже вони найменш захищені серед інших працівників. Виступили й представники видавництва – Тетяна Щегольська («Український письменник») та Андрій Гошуляк («Український центр духовного розвитку»), поінформували присутніх про нові видання та видавничі плани.

Учасники зустрічі мали змогу ознайомитися з останнім письменницьким доробком – виставкою книжок, що вийшли в Україні протягом 1996–1997 рр. і свідчать про нарощення культурного інформаційного шару.

Щодо бібліотекарів, то вони не були пасивними поглиначами інформації, сприймачами сигналів інтелектуальної еліти, навпаки, своєю активною участю в роботі Клубу довели, що саме вони і є тим інтелектуальним середовищем, в якому створюються нові формування, де підтримують і розвивають національні традиції, триває боротьба з інтелектуальним засміченням культури. Це засвідчили численні запитання бібліотекарів до промовців та виступи директорів бібліотек – ім. Лесі Українки (Людмила Ковальчук) і для дітей ім.Т.Шевченка (Надія Безручко).

Вирішили одностайно – Клубу бібліотекарів Києва бути! І хай не прийшов на його відкриття запрошений задалегідь начальник головного

управління культури міста Києва О.Биструшкін, престиж Клубу від цього не постраждає.

За дорученням учасників зборів Людмила Ковальчук, Надія Безручко та директор Будинку письменників України Леонід Кореневич часом мають сформувати програму діяльності Клубу з тим, щоб ця робота сприяла підвищенню рівня духовності бібліотечних працівників, а бібліотекарі погодилися подати свої пропозиції до державної програми книгодрукування. Одне слово, знайомство відбулося, інтереси збіглися, шлях до співпраці та взаємодії відкрито.

*Леонід Кореневич,  
директор Будинку письменників  
України*

## Нові видання з архівістики

Вийшов друком підручник «Архівознавство», що є результатом творчої співпраці фахівців Українського державного науково-дослідного інституту архівної справи та документознавства (УДНДІ АСД), Головного архівного управління при Кабінеті Міністрів України, Київського національного університету ім.Тараса Шевченка, Інституту української археографії та джерелознавства ім.М.С.Грушевського НАН України, Інституту рукопису Національної бібліотеки України імені В.І.Вернадського.

Авторський колектив: Я.Калакура (керівник), Г.Боряк, Л.Дубровіна, К.Климова, В.Ляхоцький, І.Матяш, К.Новохатський, Г.Панакін, Р.Піріг, К.Селіверстова, З.Сендик, А.Шурубур, М.Щербак.

Від першого українського підручника В.Романовського «Нариси з архівознавства. Історія архівної справи на Україні та принципи порядкування в архівах» минуло сімдесят років. Отже, нині побачив світ перший за незалежності України підручник з архівознавства, де висвітлено основні віхи історії архівної справи в Україні, подано принципи формування Національного архівного фонду й збереження архівних документів, напрями автоматизації архівних технологій, питання управління архівною справою, організації науково-дослідної та методичної діяльності архівів тощо.